

Tauri, verbo *De sus abuelos*. Hinc est, ut si res avita patrimonialis distrahatur, poterit nepos hic ex propria persona illam retrahere, juxta legem 7. cum seqq. tit. 11. lib. 5. Recopilat. quod jus legitimatis competit. D. Covar. supra, num. 4. Molin. num. 34. Garcia num. 50. Azeved. in dicta l. 7. num. 43.

36 Præterea observandum est, si patrem habens filium legitimaverit sine illius consensu, hunc nepotem ad avi successione non admitti. Greg. Lop. in l. 7. gloss. 9. tit. 15. part. 4. Castill. ubi proximè, verb. *No pueda suceder*. Ratio quæ traditur, est ne ei invito suus hæres agnascatur. Sed superest dubium, nam etsi nepos non veniat ut suus, posset succedere ceu proximus agnatus, ex cap. *Unde legitimi*; siquidem descendentes præter suitatis jura, ut agnati, vel cognati, ab intestato ascendentes succedunt, ita ut ex uno capite exclusi, non censentur ab alio remoti, l. 1. §. Sed videndum, ff. de successor. edict. l. penultima, §. Filius, ff. quis ordo in bonorum possess. servet. Guttier. in §. Sui, num. 80. Institut. de hered. qualitat. Anton. Gom. variarum lib. 1. cap. 9. num. 29. Cevall. quæst. 165. Cum igitur legitimatus omnibus patris conjunctis etiam non consentientibus ad successione adgnascatur, ut inferius probabitur, idem jus quoad avum consequi debet, non ut suitatis jure potatur, sed ut ab intestato ex capite *Unde legitimi* succedat, quasi proximus adgnatus.

37 Circa quam speciem quæri oportune potest, quid si pater, qui legitimat, sub aliena existat potestate, an scilicet legitimatus jura suorum assequatur? Et quidem quoad avum, qui non consentit, certi juris est, suum hæredem non existere, idemque quoad patrem respondendum videtur, quia constitutus sub alterius potestate alium sub sua habere non potest, l. Sic eveniet, Cod. ad legem Jul. de adulter. nec jus patriæ potestatis acquiri absque patriæ potestate potest, l. lege Cornelia, ff. de testament. l. Illud, §. Ad testamenta, ff. de bonorum possess. contra tabulas, §. Sui, Institut. de hered. qualitat. ubi fuscè Guttier. à num. 4. Quare si, avo superstitite, pater qui legitimavit, obeat, legitimatus ut filius extra potestatem succedet: sed si avus ante patrem defunctus sit, legitimatus patriam potestatem, quæ illucque erat in suspensio, ingressus jura sui hæredis nanciscetur. Nec ambigitur, quin possit Princeps legitimare filium ejus, qui est sub potestate, licet avus renuat, patre consentiente, cum valeat legitimare filium sine consensu patris, quanquam legitimatus illi suus hæres non fiat. Gregor. Lop. in l. 3. gloss. 1. tit. 15. p. 4.

38 Quoad successione transversalium legitimatus rescripto Principis omnibus agnatis ac cognatis patris, etsi non consentiant, succedit, ac si legitimè natus fuisset, *authent. quibus modis natur. offic. sui*, §. Quapropter, collat. 7. lege 7. tit. 15. part. 4. l. 12. *Tauri*, quæ est lex 10. tit. 8. lib. 5. Recopilat. Gregor. Lop. in d. l. 7. gloss. 9. D. Covarruv. d. §. 10. num. 3. Anton. Gom. in d. l. 12. *Tauri*, num. 69. Capyc. *Latro de vis.* 150. num. 1. & decis. 166. num. 148. Molin. de justit. & jure, disputat. 173. num. 31. Garcia sup. n. 38. Castill. *controversiarum rom.* 4. cap. 22. num. 42. Joan. Lup. dicto §. 1. num. 67. *versic. Similiter*, Mathienz. in d. l. 10. gloss. 1. num. 16. & gloss. 7. num. 1. Azeved. ibi, num. 45. Castill. in leg. 12. *Tauri*, in principio, Cifuentes num. 18. Tell. Fern.

num. 7. & 43. Cevall. quæst. 2. num. 17. Merlin. de legitim. lib. 1. tit. 2. quæst. 8. num. 5. Licet aliis oppositum placeat exigentibus consensum propinquorum patris ad successione, per textum in d. *authent. quibus modis natur. offic. sui*, §. *Filius*, cui consonat lex 7. tit. 15. part. 4. Sed ea jura loquuntur in legitimatis per oblationem Curia, in quibus speciale est, ut observat Barbosa in collectan. ad l. Communium, num. 6. Cod. de natural. liber. Unde deducitur, minus rectè docuisse Osualdum post alios ad Donell. lib. 19. cap. 4. lit. F. non dari fratri legitimo querelam inofficiosi testamenti, in quo turpis persona instituta est, quia non adgnascitur sine consensu fratri. Nam hujusmodi ratio vere non est, cum legitimatus cunctis patris consanguineis, & affinis adgnascatur sine eorum assensu, ut præter nuper laudatos probant Mantic. de consuet. ultimar. volunt. lib. 8. tit. 12. num. 30. Molin. de primogenit. lib. 1. cap. 4. num. 44. Joan. Lup. sup. num. 66. *versic. Similiter* Merlin. ubi proximè: & ita expressim contra Osualdum tenet Castill. dicto cap. 22. num. 57. At si filius legitimetur post mortem patris, necesse est ut citentur legitimi ejus successores, quibus præjudicium generatur. Molin. de primogenit. lib. 3. cap. 3. num. 10. D. Covarruv. sup. §. 9. num. 10. Gregor. Lop. in l. 4. gloss. 9. tit. 15. part. 4. nisi pater moriens filio illegitimo in ultima dispositione demandaverit, ut legitimacionem sibi impetret à Principe, Merlin. num. 30.

Hæc de legitimacionis effectibus dicta suffi-³⁹ ciant, plurimis præmissis, est enim materia ampla, proluxa, atque profunda, ut inquirunt Azeved. in d. l. 10. num. 5. Tell. Fernand. in dicta l. 12. *Tauri*, num. 7. in qua est regula constituenda, ut leges agentes de legitimis legitimatos per rescriptum complectantur, Castill. d. cap. 22. num. 43. Tiraquell. in l. Si unquam, verb. *Suscipit liberos*, Cod. de revocand. donat. Guttier. in d. §. Sui, num. 186. Sed an in hominis dispositione legitimorum appellatione veniant legitimati, controversatur, in quo usui communi loquendi standum erit, inspiciendaque mens proferentis, & quid in statutis, de quibus D. Covarruv. d. cap. 2. §. 8. à num. 13. Garcia sup. n. 22. cum aliis, Gregor. Lop. in l. 4. gloss. 11. in med. tit. 15. part. 4. latè Molin. de primog. lib. 3. cap. 3. per tot.

Ibi: *Et tamen de eo quæritur.*

Accedimus jam ad quæstionem, cujus occa-⁴⁰ sione tractatum de legitimacione oportuit evolvere, quæ sanè à nemine ex iis, quos viderim, inculcatur; imò omnes hujus loci D. Covarruv. immemores miror: quod ita contigit, quia ut D. Covarr. præmittit, inutilis scribentibus visa sit propter naturam legitimacionis, quæ sic ut assertum est, omnia jura suorum hæredum tribuit. Sed eam habere locum posse D. Covarruv. ait, cum legitimatio plena non est, sed restricta ad verba rescripti: quod dupliciter evenit, vel quando Princeps non legitimum efficit, sed quoad aliquos juris effectus cum illegitimo dispensat, tuncque id tantum confert, quod verbis exprimit, quæ strictè interpretari debent. Vel cum legitimet, sed cum restrictione aliqua adversus communes legitimacionis regulas, ut si dictum sit, ad succedendum in eo, quod pater

pater relinquere ipse voluerit: aut, Ad succedendum ex testamento. Et licet controversum sit, an adjecta limitatione legitimatio, vel dispensatio indulgeatur, communiter tamen placet, legitimacionem concessam ceteri, quanvis effectus ejus quoad successione limitetur. Multum autem interest, utrum quis legitimatus, vel dispensatus habentur, de quibus omnibus latè D. Covarruv. de matrimonio, part. 2. cap. 8. §. 8. à principio, Mathienz. in l. 10. gloss. 1. tit. 8. lib. 5. Recopilat. Tell. Fernand. in l. 12. *Tauri*, num. 23. cum aliis, Ioan. Garcia de nobilit. gloss. 21. & alii ex præcatis, etsi Anton. Gom. in l. 12. *Tauri*, num. 70. asseruerit, non esse legitimacionem, sed dispensacionem: quod verum non est, quia legitimatio, quæ integra est ac perfecta respectu personæ, non desinit esse talis ob limitationem quoad jus succedendi, ut refert Cevall. q. 2. n. 34.

41 Quæstio igitur nostra ad praxim reduci nequit in legitimacione, in qua per verba illa, *Ex testamento, & ab intestato*, confertur legitimatio jus ad succedendum contra testamentum, l. 9. tit. 18. part. 3. ubi Gregor. Lop. gloss. 3. quod D. Covarruv. non inficiatur. Posset tamen locum habere in dispensacione; in illa enim verba interpretantur secundum naturam actus, qui geritur, idest legitimacionis, quæ filii jus succedendi contra testamentum regulariter præstat, sicut prædiximus. In hæc, scilicet dispensacione, solum inspicitur rescripti series, verborumque proprietates. Unde merito in dubium revocari potest, si Princeps dispenset, ut illegitimus succedat patri ex testamento, & ab intestato, an illi competat actio ad succedendum contra testamentum, ex vi ac proprietate sermonis.

42 Idem dubium occurrere posset in legitimacione, cum Princeps in præjudicium legitimorum concederet cum illis legitimatum posse succedere, qui alios non admitteretur, nisi expressum esset, secundum tradita supra, num. 17. & 23. de jure communi & Regio, quo casu si rescripto contineatur, ut cum legitimis ex testamento & ab intestato illegitimus ad successione concurrat, ambigeretur an esset locus successioni contra testamentum cum præjudicio legitimorum, quoniam non est de natura legitimacionis, ut legitimati tunc jura suorum habeant, extantibus legitimè natis, ut præcatis numeris assertum est.

43 His ergo casibus quæritur, si legitimatus hæres à patre scriptus non sit, nec justè exheredatus, an possit virtute eorum verborum, *Ex testamento, & ab intestato*, rumpere, dicere nullum testamentum patris, aut per querelam illud infringere? Et licet D. Covar. resolvat negativè, quia secundum verborum proprietatem successio contra testamentum sub illis non continetur, nihilominus oppositum sustineri jure posset, quoniam ex communi usu loquendi illa verba omnem successione complectuntur, quæ in personam ejus, ad quem dirigitur, cadere potest: unde si sermo habeatur de ascendentibus, aut descendentibus, jus contra testamentum censetur concessum; nam ex quo his, quibus de jure legitima debetur, ut liberis & parentibus, tribuitur jus succedendi ab intestato, quod propter illegitimitatem erat impeditum, creditur indultum, ut possint adversus testamentum venire, ut suam legitimam D. de Faria Nova Addit. ad Covar.

consequantur; etenim actio hæc nihil est aliud, nisi præjudicium quoddam ad causam intestati, siquidem destructo testamento, successio testamentaria reducitur ad legitimam, seu ab intestato, ut latè docet Petr. Gregor. *Synagmat. juris lib. 44. cum seq.* Et cum filio legitimo Princeps confert successione ab intestato, concedere censetur jus preparatorium ad illam, quod filii habere alios solent; nam qui vult consequens, vult & antecedens quod ad id necessariò prærequiritur, l. Illud, cum vulgatis, ff. de acquir. heredit. & concessio aliquo, omnia intelliguntur concessa, quæ ad id desiderantur, cap. *Præterea, de offi. delegat.* Hinc est, ut in l. 9. tit. 18. p. 3. ubi forma rescripti ad legitimandum traditur, hæc verba, *Ex testamento, & ab intestato*, inferuntur, per quæ filio legitimo contra testamentum jus agendi tribuitur, ut observat ibi Gregor. Lop. gloss. 3. & D. Covarruv. assentitur: sed ait, hoc non provenire ex verborum proprietate, sed ex natura legitimacionis. Sed hoc ex eo displicet, quia lex præcatis formam rescripto, minime uteretur verbis, nisi in proprio significato, ut omne dubium tolleretur. Similiter Authores hæc de re agentes eodem modo loquuntur, ut Petr. Gregor. lib. 45. cap. 7. n. 7. Sic in l. 12. *Tauri*, iisdem verbis excluditur filius legitimatus à successione, extantibus legitimis per quæ etiam repulsus intelligitur à successione contra testamentum, ut notum est.

Ibi: *Fatemur tamen ex ea clausula hoc jus agendi.*

Ideo D. Covar. hæc docet, ceteri concessum jus⁴⁴ agendi contra testamentum per verba, *Ex testamento, & ab intestato*, quando alios legitimatus ex juris dispositione venire poterat, & contra testamentum agere; quia verba accipi debent juxta materiam subjectam, actusque naturam, cui deserviant, quanquam improprie usurpentur. Argel. ex Bart. de acquir. possess. q. 1. art. 7. n. 112. Marcot. *variar. lib. 2. c. 76. n. 7.* Sed qui contra sentiunt, hoc ex verborum natura provenire asserunt, quia verba apta sunt ad tribuendum jus contra testamentum.

Ibi: *Existimat fortassis Gregorius Lopez,*

Proculdubio Gregor. Lopez eò loci, quem dedimus⁴⁵ supra, n. 43. opinatur verborum virtute concessum ceteri legitimo jus adversus testamentum; nam præmissis legis verbis, *Con testamento, & ab intestato*, subdit: *Hæc ideo, ut possit filius impugnare testamentum.* Unde ex verbis id deducit, quia id significat.

Ibi: *Iure etenim civili nullum aliud successione genus.*

Vide Pichard. in rubric. à n. 8. *Instit. de hered.*⁴⁶ *quæ ab intest. deferunt.* ubi addit successione genus, quam anomalam vocat, & est illa, quæ per arrogationem, aut cum libertatum conservandarum causâ bona addicebantur, quas universales successione vocat Justinianus *Instit. lib. 3. tit. 11. & 12.* Sed Pichardum sub successione ab intestato etiam eam quæ adversus testamentum datur, comprehendisse patet. Similiter Petr. Gregor. de successione fuscè agens libro 42. cum sequentibus, successione in testamentariam, Y y

& quæ ab intestato defertur, divisit, & actiones contra testamentum ad causam intestati redegit, tanquam præparatorias, de quibus lib. 44. per tot. cuius inscriptio est, *De præludiis ad causam intestati*. Jure quoque Prætorio duplex etiam successio agnoscitur, siquidem omnes bonorum possessiones aut sunt ex testamento, aut ab intestato, §. *Sed casus, vers. Septima, Institut. de bonor. possess. de quibus latè Petr. Gregor. lib. 43. per tot. cap. 2. num. 3.* probat bonorum possessionem contra tabulas esse ab intestato, ex *Glossa in l. fin. Cod. Unde legitimi*. Successio igitur contra testamentum spectat ad eam, quæ ab intestato vocatur, ut prænotatum est supra, num. 43.

Ibi: *Secundò eadem sententia.*

47 Hæc jura ad stipulantur traditis supra, num. 43. nam cum de successione descendentiū disserant, verbum *Ab intestato*, complectitur successione contra testamentum: quibus jungenda est lex 1. tit. 8. lib. 5. *Recopilat.* ubi cavetur, ut parentes liberis succedant ex testamento, & ab intestato: quibus verbis etiam successio adversus ultima e-logia tribuitur, quia etiam jure Regio parentes præteriti, vel injustè exheredati possunt ad legitimam agere impugnantes testamenta, Anton. Gom. *variar. lib. 1. cap. penult. num. 36.* ubi expressim ait, verbum id, *Ab intestato*, accipi pro Contra testamentum, in d. l. 1. quæ est 6. Tauri, ubi Tauristæ Interpretes. Azeved. in d. l. 1. n. 10. cum aliis, Mathienz. *ibidem*, gloss. 7. Molin. *de justit. & jure, disput. 175. num. 3.* Roderic. Suar. in l. *Quoniam in prioribus, ampliat. 16.* Guttier. in l. *Pater filium, num. 14. ff. de inoffic. testam.* Idem probatur ex l. 9. Tauri, quæ est lex 7. tit. 8. lib. 5. *Recopilat.* nam sub eisdem verbis datur filiis illegitimis jus succedendi matri, & tamen venire possunt contra testamentum. D. Covarr. *de matrim. part. 2. cap. 8. §. 4. num. 24.* Gregor. Lop. in l. 11. gloss. 3. tit. 13. part. 6. Anton. Gom. in l. 9. Tauri, num. 12. Ioan. Lup. *ibidem*, n. 6. Castill. *verb. Legitimos, Molin. de justit. & jure, disp. 167. num. 14.* Azeved. in d. l. 7. *Recop. n. 29.* Mathienz. *ibi, gloss. 7. num. 3.* Pichard. in rubr. *Inst. de hered. quæ ab intest. deferunt.* §. 6. num. 29. probaturque ex l. *Si suspecta, §. de ineffic. ff. de inoffic. testam.*

48 Tandem in l. ultima, tit. 8. lib. 5. *Recopilat.* jubetur servari consuetudinem, ut Clerici possint hæredes ex testamento, & ab intestato habere in bonis intuitu Ecclesiæ quæ sitis, per quæ verba etiam intelligitur, ut liberi legitimi antea habiti, vel ascendentes venire valeant contra testamentum Clerici, ac si esset laici; quia etsi controversum sit, an detur querela adversus testamentum Clerici, & communiter placeat non dari, per textum in cap. *Quia nos, de testamentis*, ubi sic tenet Barbosa in *collectan. num. 3.* ubi alii, quæ sententia non omninò aridet D. Covarruv. *ibi, num. 2.* qui contra sentit; omnes tamen fatentur parentibus legitimam præstandam, Clerici testamento quoad cætera illibato, ut D. Covarruv. testatur num. 10. Unde si Clericus in Hispania testetur juxta dictam legem finalem, etiam de bonis ex Beneficio Ecclesiastico perceptis, & ascendentes legitimos, aut descendentes, vel alios, quibus legitima debetur, prætereat, aut sine causa exheredet, ipsi contra

testamentum venientes debitam portionem percipient, ut ex doctrina D. Covarr. nuper tradita patet, Sic in d. l. ult. verba *Ex testamento, & ab intestato*, successione adversus testamentum complectuntur, maxime de jure regio, per legem 1. tit. 8. lib. 5. *Recopilat. ibi: En todos sus bienes de qualquier calidad que sean.*

Idem evenit in dicta l. 5. in principio, & in 49 l. 10. tit. 8. lib. 5. *Recopilat.* nam ad excludendum omninò à successione etiam contra testamentum, hæc verba *Ab intestato, & ex testamento*, subjiciuntur. Sed observare oportet, quod licet verum foret, sub illis verbis non contineri successione contra testamentum, id tamen procederet in affirmativa, non in negativa; nam quoties aliquis excluditur à successione ex testamento & ab intestato, procul dubio repellitur ab actione contra testamentum. Ratio est, quia privatus successione ab intestato, remotus censetur à legitima: & cui hæc non debetur, contra testamentum nullo jure venire potest. Petr. Gregor. *Synagmat. lib. 44. cap. 5. num. 1.* At in affirmativa bene potest quis habere jus succedendi ex testamento & ab intestato, & carere actione ad evertendam defuncti voluntatem, ut D. Covarruv. paulò inferiùs nos docet. Ex quibus constat, jure Regio Hispano tam affirmative, quam negativè verba hæc, *Ex testamento, & ab intestato*, comprehendere successione adversus testamentum, aut ex proprietate sermonis, aut saltem ex usu communi loquendi.

Ibi: *Tertiò huic opinioni suffragatur.*

Circa hanc doctrinam Iasonis vide notata supra, num. 43. Petr. Gregor. lib. 42. *cum sequentibus*, Pichard. in rubric. à num. 8. *Institut. de hered. quæ ab intestato deferunt.* Sed successio contra testamentum reducitur ad causam intestati. Petr. Gregor. lib. 44. cap. 1. num. 3. sed vocari potest ex testamento, quia sine illo successio prædicta non datur, unde Justinianus in §. *Sunt autem, Institut. de bonor. possess.* bonorum possessionem contra tabulas ex testamento dixit, propriè tamen per illam ab intestato succeditur. Petr. Gregor. lib. 43. cap. 2. n. 3.

Ad Num. 2.

Rectissime D. Covarruv. impugnat eos qui successione adversus ultima defuncti eloquia ex testamento appellant, nisi eo sensu, quo nuperimè ita vocari posse assertum est.

Ibi: *Successio verò ab intestato.*

Successio ab intestato contingit, vel quando omninò testamentum factum non est, vel si fiat, sed effectum sortiri nequit, vel quia rumpitur agnatione posthumi, vel propter præteritionem, aut exheredationem sine causa irritum efficitur, l. 1. tit. 13. part. 6. l. 1. ff. *de suis & legitim. heredibus, princip. Institut. de hered. quæ ab intest. deferunt.* Vlpian. in fragment. tit. 23. Sic intestatus decedere dicitur, qui filium in potestate præterit, quia non jure testatur, l. *Inter cætera, ff. de liber. & posthum.* Pichard. supra, num. 14. Petr. Gregor. lib. 44. cap. 1. num. 2. & 3. & cap. 2. per totum. Similiter qui per querelam

judicium testatoris impugnat, per modum intestate successione admittitur. Pichard. *ubi proxime*, Petr. Gregor. cap. 4. num. 21. Anton. Gom. *variarum lib. 1. cap. 11. num. 20.* Gregor. Lop. in l. *fin. gloss. 4. tit. 8. part. 6.* Quamquam utroque casu legata, libertates, & similia de jure novissimo authenticorum conserventur, *authem. Ex causa, C. de liber. præterit. d. l. fin. Partite.* Ex quibus fit, quod successio contra testamentum reducitur ad causam intestati, unde sub illo verbo, *Ab intestato*, & ipsa continetur. Nec refert quod D. Covarruv. ait, hæc tria diversa esse, Succedere ex testamento, Ab intestato, Contra testamentum; quia successio contra testamentum distinguitur à successione ab intestato tanquam præparatorium à præparato; etenim cum extat testamentum, qualequale illud sit, oportet priùs destrui, ut ab intestato succedere quis valeat; nam quando est spes successione testamentaria, ab intestato venientibus nullus est locus, l. *Quandiu, ff. de acquir. heredit. l. 30. ff. de liber. legat. l. Quandiu 90. ff. de reg. jur.* ideo nil mirum si sub verbo, *Ab intestato*, utrumque complectatur, vel ex proprietate verbi, aut ex communi loquendi consuetudine. Vide supra, num. 43.

Ibi: *Nam etsi filius adoptivus succedendi jus habeat.*

53 De successione filii adoptivi agit lex 8. & 9. tit. 16. part. 4. ubi Gregor. Lop. latè Guttier. in §. *Sui, à num. 150.* Institut. *de hered. qualitat.* Ioan. Orosc. in l. *Si arrogator, ff. de adoption.*

Ibi: *Fratres etiam succedunt fratribus.*

54 Quomodo fratres inter se invicem succedant, traditur in l. 2. tit. 8. l. 5. & 6. tit. 13. part. 6. l. 4. & 5. tit. 8. lib. 5. *Recopilat.* de quo Anton. Gom. in l. 7. & 8. Tauri, & plures laudati supra, lib. 1. cap. 19. n. 110.

55 Sed licet omninò vera sint quæ D. Covarr. hic de filiis adoptivis, & fratribus docet, qui succedunt ab intestato, & non contra testamentum, unde diversitatem successione probat; nihilominus responderi potest successione ab intestato duplex caput existere, unum spectat ad fratres, aliosque transversales agnatos & cognatos, aliasve personas, quæ ad successione intestatorum vocantur, nullo existente testamento, quibus regulariter non debetur legitima: alterum ascendentiis, & descendentiis competit, quibus jus legitimam assignat, eisdemque tribuit consequenter actionem veniendi contra testamentum, nisi illis satisfactum sit. Sed cum omnes, tam hi, quam illi succedant ex causa intestati, ut supra probavimus, etsi cum diversa qualitate, ideo ab intestato successio eos comprehendit: qua ratione num. 43. asseruimus, verba *Ex testamento, & ab intestato*, significare omnem successione, secundum personas ad quas dirigitur.

Ad Num. 3.

56 Quicquid senserint Auctores, quos dat D. Covarruv. recedendum non est à sententia Gregor. Lop. in l. 9. gloss. 3. tit. 18. part. 3. qui docet sub his verbis, *Ex testamento, & ab intestato*, in D. de Faria Novæ Addit. ad Covarr.

rescripto legitimacionis comprehendit successione contra testamentum ex vi sermonis, ut prædiximus num. 43. & fusè hucusque comprobavimus.

Verf. *Non oberunt huic sententia.*

Huic interpretationi ad auctoritatem Gregorii Lopez obstant notata supra, n. 43. & 45.

Verf. *Id verò quod probare conabamur.*

Satis ostensum est supra, præsertim ex legi. 57. bus Regiis, à num. 46. omnem successione dividit in testamentariam, & legitimam, seu ab intestato, & sub illis verbis, *Ex testamento, & ab intestato*, comprehendit jus contra testamentum in quavis materia, modò ad parentes aut liberos referantur, secundum tradita num. 43. Hinc est, ut leges, quæ de successione adoptivorum disserunt, non eis concedant ut ex testamento & ab intestato hæredes existant; nam per hæc verba jus contra testamentum concederetur: sed expressim dicitur, quod succedant, si pater sine testamento obierit, lege 8. & 9. tit. 16. part. 4. lege *Cum in adoptivis, Cod. de adoptivis.*

Verissimum videtur, quod D. Covarruv. in 58 præsentim asseverat; nam si alicui etiam ex ascendentiis, aut descendentiis indulgeretur, ut succedat ex testamento, non conferetur datum jus veniendi contra testamentum, quia sub illis verbis minimè continetur, ut D. Covarruv. probavit supra, num. 2. cui adhæsimus num. 50. & 51. Sic in l. 8. tit. 13. part. 1. cavetur, ut qui ascendentiis, & liberis legitimis caret, possit omnia bona sua filio naturali relinquere: sed condito testamento, in quo nihil illi relictum sit, duntaxat agit ad alimenta, etsi extraneus instituat: unde concessa successione ex testamento descendenti, jus infringendi ultima e-logia denegatur, quod observat ibi Gregor. Lop. gloss. 7. Eodem modo procedit lex 10. Tauri, quæ est lex 8. tit. 8. lib. 5. *Recopilat.* ex qua filius naturalis, non extante legitima prole, institui universalis hæres à patre permittitur, etiam in præjudicium ascendentiū legitimorum: sed si ille testamento confecto è vita migraverit, filius hic nisi ad alimenta nequit agere. D. Covarruv. *de matrimonio part. 2. cap. 8. §. 4. in fine.*

Per contrarium si alicui ex liberis aut parentibus jus succedendi ab intestato tribuatur, non sequitur ut possit contra testamentum venire, l. 8. tit. 13. part. 6. *authentic. Licet, Cod. naturalibus liber.* ubi filiis naturalibus indulgetur successio ab intestato in duabus unciis hereditatis paternæ, deficiente legitima sobole: sed si pater cum testamento decedat, nullo modo nec quoad illam portionem illud impugnant. Præterea in §. *Sed hodie, Institut. de adoption.* Justinianus inquit, se jura successione ab intestato filiis adoptivis præstitisse, qui sanè minimè contra supremum patris judicium agere queunt, ut docuit D. Covarruvias supra, num. 2. & probant jura, & DD. laudati supra, num. 53.

Ex præmissis deducitur, dispensatum ad succedendum ex testamento parentibus, aut liberis, non posse nullum dicere testamentum, aut querelam